

Anh Em Tôi

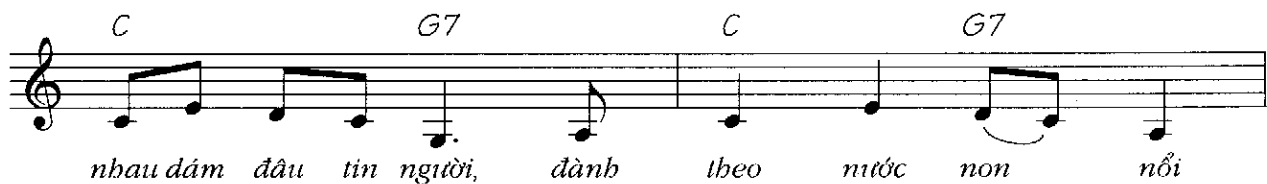
Nguyễn Đức Quang

Saigon - Hè 1966

Vừa phải, dít khoát

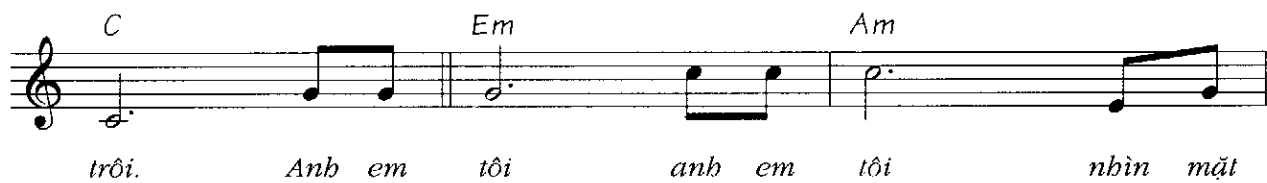
Anh em tôi hơn trăm năm năm năm
gai uống chai mật đắng, chề bước anh nhینگtrông đến em lòng đầy lo
lắng. Anh em tôi hơn trăm năm mang chiếc
gông đi trong lao tù, cho đến nay cờ Tự Do cắm trên năm
mỏ. Anh em tôi sức chĩa vòn đây nên gian
nan đón đau tới hoài chỉ biết cần rằng mong một ngày
mai, Nhưng băng khuông sau những cơn giông dài, chĩa tin

C G7 C G7

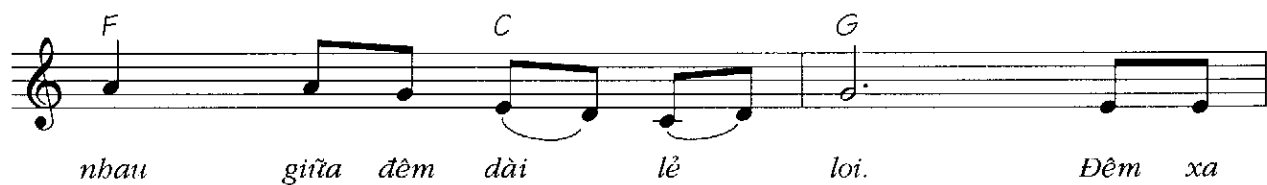
nhau dám đau tin người, dành theo nước non nổi

C Em Am

trôi. Anh em tôi anh em tôi nhìn mắt

F C G

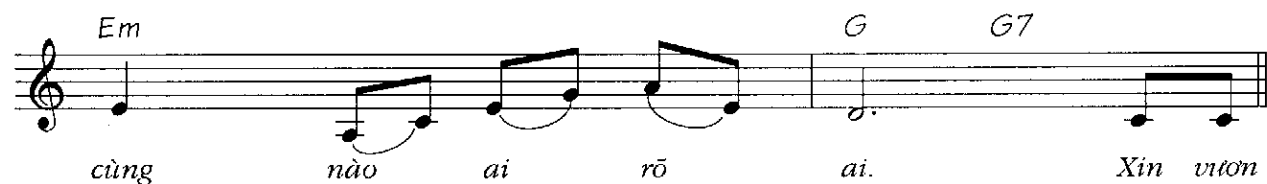
nhau giữa đêm dài lẻ loi. Đêm xa

Em Am

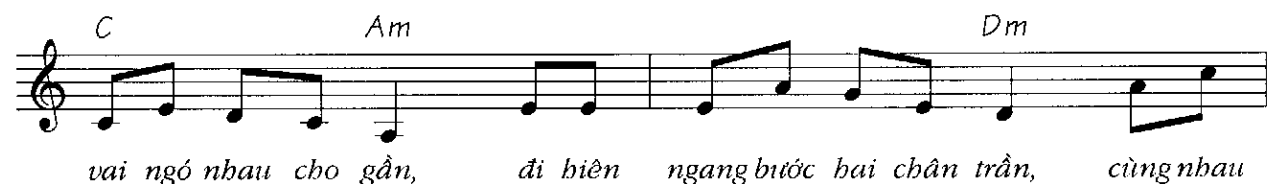
xôi, đêm không thôi, tối vô

Em G G7

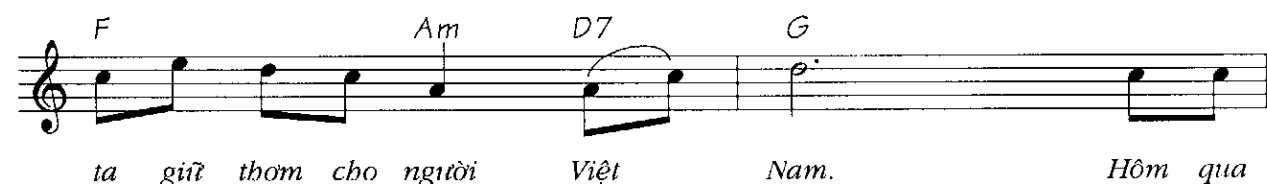
cùng nào ai rõ ai. Xin vớt

C Am Dm

vai nó nhau cho gần, đi liền ngang bước hai chân trần, cùng nhau

F Am D7 G

ta giữ thơm cho người Việt Nam. Hôm qua

C Am C G

ta đón đau nhức nhằn, hôm nay ta sẽ tuyên ngôn rằng: Việt

D G7 C

Nam này sẽ nhất định về vang.